

Předkládaná práce je zaměřena na proces postupného začleňování české sociální demokracie do politického systému první Československé republiky v letech 1918 – 1920, tedy v období, kdy se tento systém vytvářel.

Československá sociálně demokratická strana dělnická samozřejmě byla v tomto období již pevnou součástí české politické scény a reprezentovala značnou část obyvatelstva. Její postavení se přitom v období od r. 1878, kdy vznikla, na známém dubnovém břevnovském sjezdu, do vypuknutí první světové války postupně upevňovalo. Z nepočetné, ilegálně působící strany se stala stranou masovou, zastoupenou v zastupitelských sborech všech stupňů. V předválečném období však přes svoji sílu zůstala, jako ostatně další sociálně demokratické strany v jiných státech i v samotné rakousko – uherské monarchii, v opozici. První světová válka se v celoevropském měřítku stala podnětem ke změně tohoto stavu. A právě tento vývoj, přechod sociální demokracie v českých a československých podmínkách z pozice nejsilnější opoziční strany do úlohy strany vládní, tvoří jednu z os této práce.

Druhou osou je vývoj ve straně samotné. Odráží se na něm samozřejmě také uvedená změna v postavení strany v politickém systému, ale zásadní je i vnitřní vývoj strany spojený s převratnými společenskými změnami v poválečném období, radikalizací celé společnosti a především vrstev, které sociálně demokratická strana, jakožto masová stavovská strana v politickém systému především zastupovala tj. zejména dělnické třídy a dalších zaměstnanců.

Práce je rozdělena do tří částí, kde mezníky jsou významné události uvnitř sociálně demokratické strany.